

Sygn. akt. II K 946/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Klimek,

Prokurator: nieobecny,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 kwietnia oraz 08 listopada 2017r. sprawy:

Z. O., syna W. i(...) z domu (...) ur. (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 lutego 2016 roku w Zakładzie Karnym w B. znieważył funkcjonariusza publicznego por. D. P. (1) słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe w związku i podczas pełnienia obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 226§1k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

orzeka

I. oskarżonego **Z. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu za to na mocy art. 226§1k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. skazuje go, zaś na mocy art. 226§1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. Akt IIK 946/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony **Z. O.** w lutym 2016 roku odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w B. na oddziale XIV.

W dniu 15 lutego 2016 roku funkcjonariusz służby więziennej D. P. (1) pełnił obowiązki młodszego wychowawcy na oddziale XIV w ZK B.. Oskarżony należał do jednych z najtrudniejszych osadzonych w zakładzie karnym. Był roszczeniowy, arogancki, wulgarny. Oskarżony nie był podatny na jakiegokolwiek działania resocjalizacyjne, był osobą, która naruszała porządek w zakładzie karnym i nieprzestrzegana obowiązujących przepisów. Był wielokrotnie karany dyscyplinarnie.

W związku z tym, że wpłynęło kilka wniosków o wymierzenie kary dyscyplinarnej, w tym dniu funkcjonariusz służby więziennej D. P. (1) wezwał osadzonego **Z. O.** na rozmowę, który został doprowadzony do pomieszczenia, które znajdowało się w sąsiedztwie z dyżurką pokrzywdzonego. Funkcjonariusz służby więziennej D. P. (1) miał rozpytać oskarżonego na okoliczność wpłynięcia wniosków o ukaranie. Oskarżony usiadł. Funkcjonariusz służby więziennej D. P. (1) zapoznał go z treścią wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej. Pokrzywdzony zapytał oskarżonego, czy chce złożyć jakieś wyjaśnienia w związku z tymi wnioskami i, czy ma coś do powiedzenia. Oskarżony powiedział do

pokrzywdzonego słowa wulgarne powszechnie uznawane za obelżywe jak na k.5-6. Funkcjonariusz służby więziennej D. P. (1) zapoznał oskarżonego z treścią kolejnego wniosku i oskarżony ponownie powiedział do pokrzywdzonego słowa wulgarne powszechnie uznawane za obelżywe jak na k.6. Pokrzywdzony zwrócił się do oskarżonego by go zdyscyplinować. Oskarżony w pewnym momencie zerwał się z krzesła, chwycił za kraty i zaczął je szarpać i mówił do pokrzywdzonego powiedział do pokrzywdzonego słowa wulgarne powszechnie uznawane za obelżywe jak na k.6. Oskarżony chwycił plastikowe krzeselko w pomieszczeniu i zaczął nim rzucać. Pokrzywdzony pouczył oskarżonego, że zostanie sporządzona notatka urzędowa na okoliczność zachowania oskarżonego. W tym czasie funkcjonariusz służby więziennej M. S. pełnił obowiązki oddziałowego na oddziale XIV w ZK B.. W pewnym momencie M. S. usłyszał szarpanie za kratę oraz głośne słowa ubliżające wychowawcy D. P. (1). Wychowawca od razu udał się do pomieszczenia, gdzie przebywali pokrzywdzony z oskarżonym. Po wejściu do pomieszczenia M. S., oskarżony zaprzeczał by znieważał funkcjonariusz służby więziennej D. P. (1).

Funkcjonariusz służby więziennej M. S. zwrócił się do kpr. W. C. o pomoc w sprowadzeniu oskarżonego do celi mieszkalnej.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.92, k.93v-94, k.227-227v, w części, zeznania świadków D. P. k.5-6, k.188v-189, M. S. k.12v, k.189, projekty oceny okresowej k.46-47, wnioski o wymierzenie kary dyscyplinarnej k.47-57, k.109-119/

Oskarżony Z. O. był w przeszłości wielokrotnie karany. /karta karna k. 181-181v, k.200-200v, odpisy wyroków k.23, k.25-30, k.32-41, k.62, k.64-65, k.83-84, k.85/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego Z. O. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czyn i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień./wyjaśnienia k.92, k.93v-94/

W toku przesłuchania w charakterze oskarżonego Z. O. nie przyznał się ponownie do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że 15.02.2016r. wychowawca w ZK w zamkniętym pomieszczeniu groził mu postępowaniem karnym za to, że pisze skargi na brak leczenia. Dodał, że pomógł go o zniszczenie mienia. Stwierdził, że pomimo złożenia wniosku do dyrektora w ZK o zabezpieczenie monitoringu, nie zostało to zrobione. /k.227/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę. Wersja prezentowana przez oskarżonego oceniana w kontekście innych dowodów i (zwłaszcza) przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania musi być uznana za przyjętą linię obrony i próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Wyjaśnienia oskarżonego stoją bowiem w sprzeczności z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami, przede wszystkim w postaci zeznań pokrzywdzonego oraz świadka.

W ocenie Sądu decydujące jednak znaczenie ma okoliczność, że pokrzywdzony relacjonując przebieg zdarzenia podawał szereg specyficznych i charakterystycznych zachowań i wypowiedzi oskarżonego, które trudno uznać za wymysł. Pokrzywdzony dokładnie cytował słowa wulgarne, które wypowiadał oskarżony pod jego adresem oraz szczegółowo opisał sytuację, w jaki sposób doszło do przestępczego zachowania oskarżonego.

Pokrzywdzony **D. P. (1)** wiarygodnie i jednoznacznie zeznał, że oskarżony był skazanym aroganckim, opryskliwym, wulgarnym i widząc, że pokrzywdzony nie zmieni decyzji nadal prezentował taką postawę i użył wobec niego kilkakrotnie słów powszechnie uważanych na obelżywe.

Należy pokreślić, że takie są warunki funkcjonowania zakładu karnego, gdzie stosuje się wewnętrzny regulamin oraz przepisy prawne. Funkcjonariusze są przełożonymi, a osadzeni są ich podwładnymi, i jeżeli zachodzi potrzeba wydają niezbędne polecenia, zaś osadzeni mają obowiązek się do nich stosować.

Potwierdzeniem zeznań pokrzywdzonego są zeznania bezpośredniego świadka M. S..

Świadek **M. S.** wiarygodnie zeznał, że był bezpośrednio przy tym, jak oskarżony podczas rozmowy z wychowawcą – pokrzywdzonym - wypowiadał różne wulgarne słowa i oskarżony przy tym usłyszał szarpanie za kratę.

Sąd w pełni uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dowody w postaci dokumentów, gdyż zostały one sporządzone w sposób należyty, przez osoby kompetentne, mające doświadczenie w tym zakresie i nie były przez strony kwestionowane. Stanowią ważne uzupełnienie stanu faktycznego oraz stanowią potwierdzenie co do zachowania oskarżonego w przeciągu ostatnich lat.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, w tym przede wszystkim konsekwencję i spójność relacji świadków, Sąd uznał te dowody za w pełni wiarygodne.

Dając wiarę zeznaniom świadków, Sąd w konsekwencji odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż wina oskarżonego Z. O. nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona. Tym samym oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu. Nie ma wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 226 § 1 k.k. Z pewnością pokrzywdzony D. P. (1) jest funkcjonariuszem publicznym z racji wykonywanego zawodu – funkcjonariusz służby więziennej, zatrudnionego na stanowisku wychowawcy w Zakładzie Karnym w B.. Ponadto w czasie kiedy oskarżony wyzywał pokrzywdzonego słowami wulgarnymi działo się to podczas i w związku z pełnieniem przez pokrzywdzonego obowiązków służbowych, polegających na przeprowadzaniu rozmowy z oskarżonym odnośnie tego, że wpłynęło kilka wniosków o wymierzenie kary dyscyplinarnej w stosunku do oskarżonego.

Przestępstwo zarzucane oskarżonemu zostało w sposób prawidłowy uzupełnione poprzez przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 64§1 k.k.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu i stopień winy.

Określając wysokość i rodzaj kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wulgarne w znacznym stopniu zachowanie sprawcy, oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, przebywając w izolacji więziennej. Swoim zachowaniem godził w dobro instytucji stojącej na straży porządku prawnego, czym okazał całkowite lekceważenie dla jego podstawowych zasad. Niewątpliwie jako okoliczność obciążającą należało wziąć pod uwagę również uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego.

Sąd nie dopatrył się po stronie oskarżonego żadnych okoliczności łagodzących.

Oskarżony jest osobą dorosłą, uświadamiającą sobie powszechnie znane normy prawa. Należało mu więc przypisać działanie z zamiarem umyślnym, gdyż jak każdy przeciętnie doświadczony człowiek w tych okolicznościach musiał zdawać sobie sprawę z przestępności, nieprawidłowości swojego działania w czasie czynów. Tym bardziej, że był już uprzednio karany.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara bezwzględna pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jak również do stopnia jego winy. Z. O. za nic ma obowiązujący porządek prawny, jak widać nie potrafi powstrzymać się od popełniania kolejnych przestępstw. Mimo orzekania wobec niego kar o różnym charakterze, oskarżony nie zmienił swojego postępowania. Dotychczasowe zachowanie oskarżonego wskazuje na brak szacunku do obowiązujących norm prawnych. Mając te okoliczności na uwadze, Sąd uznał, że oskarżony jest sprawcą zdemoralizowanym i dlatego zdecydował, iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może wywrzeć odpowiedni skutek resocjalizacyjno-wychowawczy oraz wpłynąć na oskarżonego w ten sposób, aby

w przyszłości powstrzymał się od podobnego typu zachowania, uzmysławiając mu znaczną jego szkodliwość i nieopłacalność.

O zwolnieniu oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. mając na względzie trudną sytuację majątkową oskarżonego.